

[Holstein.]

en Finger for at bidrage til at genrejse Landbrugets Rentabilitet og skabe Købeevne i Landbruget.

Men man vedtager glat væk den ene Toldlov efter den anden, som, udover det, at de Arbejdere, der endnu har Beskæftigelse, har større Realløn nu, som jeg siger, end nogen Sinde før siden Parikronens Gennemførelse, yderligere bidrager til at holde det Prisniveau oppe, som staaer i den mest skærende Mod sætning til det Prisniveau, Landbruget arbejder under, Prisniveauet paa det udenlandske Marked. Spændingen — som der stod i den økonomiske Leder i det konservative Blad forleden — bliver ad den Vej større og større i det danske Erhvervssamfund i Stedet for at mindskes, og naar det er det faktiske Forhold, er det jo temmelig tom Poesi, naar det ærede Medlem løfter Hedehusmanden højt paa Skjold og holder ham frem som lysende Eksempel for de andre Erhvervs-kredse.

Mon det ærede Medlem ikke skulde have gjort sig den Ulejlighed, inden han holdt Tale her, at tage en Tur rundt til de jydsk Hedehusmænd og se, hvorledes deres Korn stod svedet af paa deres Marker i denne knastørre Sommer, se, hvad de fik for deres Grise, se, hvad de fik for deres Mælk, se, hvad de havde af Prioritetsrenter og Skatter at svare? Saa kunde vi have talt om det lysende Eksempel. Saa var der maaske Hedehusmænd, der havde sagt til det ærede Medlem, om det ikke snart var paa Tide, at Repræsentanterne for de saakaldte demokratiske Partier tog sig en lille Smule af den danske Husmands- og Bondestand. For de Kaar, de lever under, er ikke blot oprørende og ruinerende for dem selv, men de er, hvis de skal fortsættes et Aar til — og det tyder alt paa, hvis den Regerings Regimente skal fortsættes —, ruinerende for hele det danske Erhvervssamfund.

J. P. Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde paa et af sine Møder, hvor han omtalte denne Sag, Mødet i Sønderborg, at jeg ogsaa har angrebet Chefen for Valutacentralen. Det passer aldeles ikke. Det er det ærede Medlem, der i et af sine Indlæg har skubbet Chefen for Valutacentralen foran sig; det kunde ikke falde mig ind at rette Bebrejdelse imod Valutacentralens Leder. Men jeg forstaaer ikke, hvorfor det ærede Medlem bebrejder mig, at jeg har bragt Sagen frem her,

thi ved det ærede Medlems Møde i Sønderborg udtalte det ærede Medlem ifølge Referatet fra Mødet efter kraftigt, som det hedder i Bladet, at have tilbagevist mine Angreb følgende: „Men ønsker han at uddybe det nærmere, er Finanslovsbehandlingen det rette Forum“. Ja, jeg har nu ment, at det rette Forum var ved Behandlingen af Valutalovforslaget, hvor ogsaa Valutacentralens Virksomhed vilde komme til Behandling. Jeg troede derfor at have gjort det ærede Medlem en Tjeneste ved at komme frem med det her.

Det ærede Medlem klarer nu ikke Sagen ved med Patos at sige, at det er urigtigt — jeg vil sige til det ærede Medlem, hvis vi senere mødes, at den Slags Finesser kender vi ogsaa i Sønderjylland — uden overhovedet at komme ind paa de Realiteter, som jeg har fremsat. Hvem der er Fa'r til Ideen, om det er Gaardejer Peter Nielsen, Refsø, eller Redaktør Helge Knudsen, skal jeg ikke blande mig i, for det er eins Bier, de er Konservative begge to. Det er rigtigt, at Redaktør Helge Knudsen efter Forhandlingerne i Haderslev, hvor Syndikus Dr. Schiermeier repræsenterede Handelskammeret i Flensborg, og hvor man havde sluttet Overenskomst om, at Landbrugernes Sammenslutning skulde muliggøre, at Købmænd i Flensborg kunde sende Varer, Isenkramvarer, Manufakturvarer og Legetøj herover, tog til København og paa Anbefaling af det ærede Medlem fik bevilget Valutaattester til et Beløb af 120 000 Kr. paa Betingelse af, at der eksporteredes Kreaturer for et lignende Beløb.

Maa jeg saa sige, at det kan ikke være rigtigt, som det ærede Medlem siger, at Fordelingen af Valutaattester er foregaaet paa samme Maade alle andre Steder, som den er foregaaet i Sønderjylland. Det kan ikke være rigtigt, at en Organisation, Landbrugernes Sammenslutning eller andre har siddet og trukket Lod om, hvilke Byer der først skulde komme i Betragtning med Hensyn til at faa Valutaattester, og naar man saa har faaet bestemt, hvilke Byer det skulde være, som nu Haderslev og Sønderborg, saa har vedkommende Handelsorganisation bestemt, hvilke Købmænd der skulde komme i Betragtning. Der maa have været en ligelig Fordeling til alle Købmænd, til alle handlende her i Landet i Tildelingen af Valutaattester. Det er, som jeg har nævnt, i de to Byer, at disse Valutaattester til et Beløb af 107 000 Kr. er fordelt; 8 Købmænd i Haderslev og 28 i Sønderborg har faaet, det er 36 af hele Handels-